

Bir Küçük Şûle Düştü Gazel

— CelalettinTkmk · 18 Ağustos 2011

Fâ i lâ tün / Müf te i lün / Me fâ î lü / Fa' lün

Nâr-ı aşktan gönlüme bir küçük şûle düştü
Can evim kavruldu da bir tuhaf hâle düştü

Bir divânen oldu ya hep gülersin uzaktan
Cilvelerden pay diye umduğum, hîle düştü

Sille-i aşkın ile vurduğun son bu darbe
Gönlü vîran eyledi başka bir nâle düştü

Verdiğin her velvele gezdi her dem yanımda
Gör ki rûhumdan öte ayrı eşkâle düştü

Çâre olmaz derdime derdiğin goncalardan
Çünkü sevdâ bahçeme pörsümüş lâle düştü

Her bakış kalbimdeki sızlayan bir yarayken
Gözlerinden gönlüme kanlı bir jâle düştü

Aldığım tek bûseyi ikramından sayarken
İşte gördün her yöne küllü merhâle düştü

Hüznü bilmez rûhuma önce zinhar desemde
Gittiğin günden beri çokça meşgâle düştü

Bitti şen şakrak yolu, kaldı hüznün azâbı
Dertlerim Mecnûn ile aynı minvâle düştü

Leblerinden tattığı ince hazdan delirdi
Bak Celâl'in şimdi de râh-ı meçhûle düştü

Şubat 2011 / Sivas
Celâli Celalettin Tokmak